

[Ministeren for offentlige arbejder.]
samlet i Rådet enedes om, at de i artikel 3 nævnte tilfælde kaldet koncessionskontrakter alligevel skulle offentliggøres. Det er imidlertid usikkert, om denne erklæring fra 1971 er bindende for Danmark, hvis man jævnfører med tiltrædelsesaktens artikel 3, stk. 1.

Der ses ikke i EF-bestemmelserne at være mulighed for at forstå den artikel, der er kommet i Politiken i dag, og bladets leder på anden måde. Når dette er tilfældet, skal det bemærkes dels, at der ved 1973-lovens vedtagelse var enighed om, at Storebæltsprojektet skulle underkastes EF-licitation, dels at det var klart, at man ikke ønskede et koncessionsforhold som det, jeg har nævnt her.

Elsbeth Kock-Petersen (V):

Jeg vil sige tak for bekræftelsen af, at dette projekt, ikke blot fordi det står i 1973-loven, men også på grund af EF-reglerne er noget, der skal udbydes i licitation.

Jeg vil også sige tak, fordi ministeren så kraftigt understreger, at de samtaler, han har haft med B&W, kun har været af orienterende karakter.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål før, hvorvidt han har haft tilsvarende forhandlinger med andre virksomheder, men jeg går da ud fra, at indtil en beslutning bliver truffet, vil man holde disse forhandlinger på orienterende plan.

Jeg vil også gerne have at vide, om ministeren kan sige, at han i fremtiden ikke vil forholde sig tavs med hensyn til oplysninger om de forhandlinger og de samtaler, han måtte have på dette område. Jeg ville finde, at det kunne være af betydning for den beslutning, der skal træffes her i folketetinget.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Det er jo kedeligt, at man har så travlt med sit næste indlæg, at man ikke hører på svaret. Jeg nævnte udtrykkeligt, at jeg havde haft kontakt bl. a. med Komiteen for en fast forbindelse over Store Bælt, en dansk organisation, som admiral Qvistgaard er formand for. Jeg nævnte udtrykkeligt, at der havde været adskillige andre i trafikministeriet – både nu og under skiftende ministre – der har søgt orientering om, hvad status var for hele projektet, hvilke oplysninger man kunne få. Jeg oplyste, at vi fra ministeriet hele tiden har været åbne

og lagt tingene frem for dem, så de kunne udarbejde det bedst mulige forslag, den dag licitationen kom, sådan at vi kunne vælge det, der var mest samfundsgavnligt. Det var, hvad jeg sagde, og det sagde jeg i mit andet svar.

Glensgård (FP):

Jeg håber, formanden vil acceptere, at jeg løber lige på kanten af spørgsmålet, idet ministeren selv har været på kanten i sit svar.

Formanden:

Nej.

Glensgård (FP):

Det accepterer formanden ikke?

Formanden:

Det skal være i tilslutning til spørgsmålet.

Glensgård (FP):

Det er også i tilslutning til spørgsmålet, idet jeg går ud fra, at ministeren svarer på spørgsmålet.

Jeg vil gerne spørge ministeren i relation til disse mange orienteringer, der har været – formentlig fornuftige orienteringer – til ministeren, om der blandt disse orienteringer har været danske eller udenlandske virksomheder, som har været interesseret i at bygge en Storebæltsbro, eventuelt finansieret gennem bropenge.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

For det første er jeg jo specielt interesseret i, at det skal finansieres gennem bropenge, når en Storebæltsforbindelse kommer, hvad enten det er den ene eller den anden ordning. For det andet ved jeg også, at der er andre, der har været interesseret i det, og det er der ikke noget mærkeligt i. Der har været adskillige, der har været interesseret, både på den ene og den anden måde, og det synes jeg man må acceptere. Jeg finder det helt rimeligt, at folk er interesseret i disse ting. Det er det største trafikprojekt, vi har haft i dette land, og jeg synes, det er helt rimeligt, man undersøger på begge sider. Deri ligger ingen forhandling, deri ligger ingen beslutning.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg skal ikke blande mig i, hvilke samtaler ministeren har haft eller ikke har haft. Jeg går